

Také si chcete vzít dítě do pěstounské péče pro prachy?

Pokud ano, stačí zajít na úřad a vyplnit nějaké papíry – žádosti, výpis z rejstříků trestů, potvrzení od zaměstnavatele, od lékaře, projít motivačním rozhovorem se sociální pracovnící, umožnit jí vstup do Vaší domácnosti.

Zvládnete-li první krok, tak budete zařazeni do přípravy k pěstounství – vezmete si trochu dovolené, po několik víkendů a všedních dnů se budete s dalšími pro Vás cizími lidmi hrabat ve své minulosti a motivaci, proč si „proboha“ chcete vzít cizí dítě. Také se zeptáme Vašich dětí, co si o tom myslí. V přípravě zjistíme, jak jste na tom s tolerancí vůči jinakosti (etniku, hendikepu), jak jste ochotní spolupracovat s rodiči dětí, jestli používáte fyzické tresty, jak řešíte stres – zkrátka budeme se ptát na věci, které člověk o sobě zrovna moc rád nešíří. Pak už jen pár psychologických testů, rozhovory s psychologem, posudkový lékař a „pěstounský diplom“ máte v kapse.

Pak přijde dítě. Zjistajasna Vám z úřadu zavoláme a řekneme – vezeme ho k Vám. Řekneme Vám základní informace a zase odjedeme. Budeme na telefonu, mailu, přijedeme, když budete potřebovat, to jistě ano, ale zbývajících 23 hodin s dítětem denně bude na Vás. Vy si poradíte se steskem dítěte, s jeho traumatem, s jeho vztekem a zlostí na Vás a na celý svět. To Vy budete hledat cesty, jak k dítěti blíží, jak mu vysvětlit, že už není s mámou a proč. Že si to sice máma s tátou přáli, aby zůstali spolu, ale nešlo to. To Vy budete vysvětlovat učitelce ve škole, že Vaše dítě prostě nedává pozor proto, že řeší, co dělá jeho máma a nemůže se tedy dobře soustředit a učit. To Vy budete pátrat po tom, co se to vlastně Vašemu dítěti v životě stalo, že nesnáší dotyky. To Vy budete pomáhat dítěti i rodičům, až se dítě bude moct vrátit k rodičům domů. No, a protože jste pěstouni, už nikdy se nezbavíte papírování – pořád budete někde něco vyplňovat, ověřovat, vysvětlovat. Taky si zaskočíte na povinné vzdělávání, které podle zákona musíte splnit, jen 24 hodin ročně, to dáte levou zadní - i když tedy dítě s autismem Vám moc sousedů nepohlídá. Minimálně každé dva měsíce otevřete sociálce, která podpoří i zkontroluje. A zase odejde. No a večer, až padnete do postele po celém dni, kdy jste se nezastavili, tak otevřete MF DNES a článek Jany Blažkové z 16. ledna 2014 o tom, jak to pěstouni dělají pro peníze. Jak jednoduché je stát se pěstounem a jak špatné je, že děti nezůstaly v ústavěch. Udělá se Vám černo před očima, a tak se raději honem půjdete podívat na toho andílka, co leží u Vás v postýlce a spí a budete znovu vědět, že pěstounská péče má smysl. A že pro prachy se dělat nedá.

PS: Jak jinak než těžkým sarkasmem reagovat na článek Jany Blažkové, který kritizuje naprosto všechno, co novela zákona o sociálně-právní ochraně dětí přinesla? Abych nezapomněla - dostanete za to balík peněz. 8000 Kč hrubého za 1 dítě a k tomu asi 3000 – 4000 Kč na úhradu potřeb dítěte. Bude to skvělý byznys, skvělý výdělek...

Ria Černá, sociální pracovníce a psychologka